ఇట్లు, మీ విధేయుడు

భమిడిపాటి రామగోపాలం

"వాణ్ణి చెడగొడుతున్నావు నాన్నా!" అన్నాడు మా అబ్బాయి. మా మనవడు వేణుని హైదరాబాదు పంపించేనని.

నాకు తెలుసు.

వా డిలా అనడం మొదటిసారి కాదు. వేణు గురించి ఏ మంచిపని తలపెట్టి అమలుచేసినా వాడిలాగే అంటున్నాడు.

వేణుకి నేనేంచేసినా వాడు వృద్ధిలోకి రావడానికే చేస్తాను. కాని, వీడున్నాడే, మావాడు—వాడు కొడుకేదో నా మాటలు విని చెడిపోతున్నాడన్నట్టుగా మాట్లాడతాడు.

అదంతా నామీద కచ్చ; వేణుమీద అసూయానూ కాకపోతే మరేవిటి?

వేణుగాణ్ణి బి. ఎస్సీ ఆనర్సు చదవమని వాల్తేరు పంపేను. వీణ్ణి పంపేనా?... వేణుకి మంత్రిగారి మనవరాలి సంబంధం మాట్లాడేను. వీడికి మాట్లాడేనా?

అసూయ వుందే; ఒక్కొక్కప్పుడు ఎవరిమీదికి ఒరుగుతుందో చెప్పలేం, కన్నకొడుకుమీదికే మళ్ళొచ్చు. కచ్చవుందే; ఎవరిమీద కలగొచ్చో ఒక్కొక్కప్పుడు చెప్పలేం. కన్నతండ్రిమీదికే తిరగొచ్చు...... చెప్పలేం కదా!

అలాగే, పాపం; మావాడు ...... కొడుకు అభివృద్ధిలో కొచ్చేస్తున్నాడని - ఆ అభివృద్ధికి సాక్షాత్తూ వాడితాత! అంటే వీడి తండ్రే కారకుడని తెలిసికూడా — ఎప్పుడూ దేనికో ఊహాగింజుకుపోతూ వుంటాడు.

అంతెందుకు?

వాణ్ణి——ఒరే బి. ఎస్సీ ఆనర్సుకి వెళ్ళరా. అన్నాను. సరే, తాతయ్యా అన్నాడు. న్యూక్లియర్ ఫిజిక్సు చదవరా అన్నాను. అనగానే వీడు—పానకంలో పుడకలా అడ్డొచ్చేసి న్యూక్లియర్ ఫిజిక్సు ఎందుకు నాన్నా అది న్యూ అయితే కావచ్చు గాని క్లియర్ కాదుగదా—అన్నాడు.

వా డలా ఏవో సొడ్డు పెడతాడని నాకు తెలుసును.

కాని నేనేమీ జవాబు చెప్పలేక పోయింది.

మా వేణుగాడు తకీమని చెప్పేడు సమాధానం "మనం చదివి పారేద్దాం నాన్నా. అప్పుడది "న్యూ" కాదు; క్లియర్‌కూడా అయిపోతుంది."

"శభాష్‌రా! నా పేరు నిలబెట్ట గలిగినవాడివి; నా మనవడివి నువ్వురా!" అని అనాడే అనుకున్నాను; నేను. "—నీలాగే అందరూ ఆ సబ్జక్టు చదవడానికి ఉత్సాహం చూపించి అణుశక్తిని అభివృద్ధిచేస్తే ఆ చైనావాడు మనమీదికి దండయాత్రకి రాకనే పోనుగదా" అని వాణ్ణి పల్లిగ్గానే మెచ్చుకొని వాడికి హుషారిచ్చేను.

"కరెక్ట్ తాతయ్యా" — అంటాడు వాడు. నేను వాడి మంచి ఆలోచించి ఏం చెప్పినా సరే—

అంతేగాదు. వాడికి నా గురించి సదభిప్రాయం వుంది. "తాతయ్యా! నువ్వు ఆ రోజుల్లో

ఇట్లు మీ విధేయుడు

పుట్టవలసినవాడివికాదు తాతయ్యా. ఈ రోజుల్లో కూడా నీమేధ నీ చురుకుతనం యిలా వున్నాయంటే అప్పుడింకెంతలా వుండేవాడివో కదా!" అన్నాడు వాడోసారి.

"వోర్—వోరి! పొగడ్డం ఆపరా, మీ నాన్న చల్లగావుండ! ఏమిటో కావాలి గాబోలు. తిన్నగా చెప్పేదువు!" అన్నాను.

"అదికాదు తాతయ్యా. అసలు నిన్ను తాతయ్యా అనడానికి నోర్రాదు, బాబాయ్ అనాలనిపిస్తోంది. వంట కాలవ పదకొండడుగులూ ఒక్కగెంతులో దాటేస్తావు. అరవై బాల్చీల నీళ్ళు సునాయాసంగా తోడుకొని అవలీలగా నెత్తిన పోసుకుంటావు. నాన్న ఆఫీసు వ్యవహారాల దగ్గర్నుంచీ అమ్మ అంట్లు తోమించడందాకా నీ సలహాలేందే క్షణం వెళ్ళదు. ఇప్పటి వాళ్ళల్లో ఇంత ఓపికేది, ఓర్పేది"

మంచిదే ఒకరిమీద ఒకరికి సదభిప్రాయం వుండడం, అది అభివృద్ధికి కారణం అయినంతకాలం.

వాడు—

మొన్ననే ఆనర్స్ ఆన్సర్స్‌రాసి అనాకాపల్లి వచ్చాడు కదా.

"బనారస్‌కాజాలాంటి కుర్రాడులెండి" ఐస్‌క్రీమ్‌లాంటివాడు, తియ్యటివాడు; మెత్తటివాడు చల్లటివాడు" అది వాడిని గురించి వో మనవరాలు చెప్పినమాట.

అయితే మాత్రం వాణ్ణి ఆ శిఖండికి అంత సులువుగా అందనిస్తానా! వెర్రిపిల్ల, వాడెవడను కుంటున్నాది. దాని మనస్సులోకి వేణుగోపాలం గారి మనవడంటే నా పరువు. నా ప్రతిష్ఠ, నా ఆశ. నా తపస్సు కదా!

వాణ్ణి లాకాయి లూకాయి వాళ్ళచేతికి చిక్కనిస్తానా? అంతంతమాత్రం పిల్లలెవరూ వాడికి తగరు!

మొన్నటికి మొన్న—

వాడు తిన్నగా పరీక్షలురాసి ఆరోగ్యంగా ఇంటికొస్తే చాలు తిరుపతి వొస్తానని. దర్శనం చేసుకుంటానని మొక్కుకున్నా నా?

వెళ్లేనా లేదా!

వాణ్ణి రమ్మన్నాను—వాడు—" రాలేను తాతయ్యా-అన్నాడు. కొన్ని పుస్తకాలు చదవాలి తాతయ్యా! మామూలుగా పాసయి నా క్లాసొచ్చినా అవి చదవాలి తాతయ్యా అవసరం అన్నాడు సరే వుండిపోరా అన్నాను.

తిరుపతి, కాళహస్తి. కంచి. రామేశ్వరం అన్నీ తిరిగొచ్చేను.

అందరు దేవుళ్ళ కటాక్షం నా మీదున్నది.

నా మీదుంటే వాడిమీదున్నట్టేకదా.

అలా వున్నప్పటికీ వాణ్ణి చెడగొట్టటానికి ఏవో ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే వున్నాయంటే —ఏమిటనుకోవాలి.

ఏదీ. మొత్తం నేనింట్లో లేకుండాపోయింది. సరిగ్గా పద్దెనిమిది రోజులు సుమండీ-అంతే?

ఆ పద్దెనిమిది రోజులకే వెర్రిబాగులాడు తోటకూర మొక్క నీళ్ళు పొయ్యకపోతే వాడిపోయినట్టు, నా సహవాసం, సలహాలేక - ఎలాగో అయిపోయాడు.

అల్లంత దూరాన్ని నేను కనబడగానే — "వొచ్చేవా తాతయ్యా'—నువ్వింక రావే అనుకున్నాను! అక్కడెక్కడో సన్యాసుల్లో కలిసి పోతావనుకున్నాను." అంటూ మాటల్లో విచారం వ్యక్తపరుస్తున్నా, మొహం మాత్రం వచ్చే సంవత్సరం కేలండర్లాగ పెట్టేశాడు.

నీ అభివృద్ధి పూర్తికాకుండా ఎలా వెళ్ళిపోతాన్రా!" అనుకుని "ఏమిట్రా నాయనా" అన్నాను వాణ్ణి దగ్గిరికి తీసుకొని. కొంచెం అనునయ వాక్యాలు చెప్పేను.

కాని, వాడి కవి చాల్లేదు.

అవును మరి. అంత షాకు తిన్నాడు వాడు.

"పాహిమాం కృపయా తాతా. అన్యథా శరణం నాస్తి. త్వమేవ శరణం మమా" అంటూ నామీద పడిపోయేడు.

"ఏమిట్రా సంగతీ" అని తీరుబాటుగా విచారిస్తే — నమ్మరు. నే చెబితే!

కన్న తల్లిదండ్రులే అంత అన్యాయం చేస్తారా అని ముక్కు మీద వేలేసుకుంటారు. ఇందులో ఏదో మాయుంది అంటారు.

మాయాలేదూ, మర్మంలేదు. జరిగిందిదిటా— నేనలా తిరుపతికి బండెక్కగానే ఇలా ఎక్కణ్ణించో వో సమ్మంధం తీసుకొచ్చేట్ట. వాళ్ళ నాన్న వాడికి!

"ఇంకేమున్నాది తాతయ్యా. అగ్గాలు పెట్టగోడం ఆలిస్యం" అని భోరుమన్నాడు కుర్రాడు.

"పిల్లని చూళ్లేదంటున్నావు కదురా. ఇంకా అవకాశం వుందిరా! పిల్ల నచ్చలేదు పొమ్మంటే సరి! తీరిపోతుంది!" అని వోదార్చేను.

"ఫొటో చూపించేరు తాతయ్యా! పిల్ల బాగానే వుంది."

"వోరి వెర్రికుట్టా! ఫొటోచూసి పిల్ల బాగున్నదని చెప్పేసేవా! ఇంకవిన్ను ఒడ్డెక్కించడమెలాగరా !?" అని కసిరేశాను వాణ్ణి.

"అదికాదు తాతయ్యా ..."

'ఏదీ కాదు: పో..." అని వాణ్ణి దులిపేసినా నేనూళ్ళో లేని సమయంచూసి నా కొడుకేగదా అని స్వతంత్రించి యింత పని చేసిన మా వాడి మీద నా కరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది. వీడికిలా వుందా అనుకొని, ఈ సంబంధం ఎలాగేనా చెడగొడతానని శపథం పట్టేను.

పట్టకపోతే నే ననుకున్న పని కాదుకదా మరి

నేను రామేశ్వరం కంచీగించీ వెళ్ళొస్తున్నప్పుడు మెద్రాసులో వోరోజు ఆగేను. అక్కడ రంగనాథం కనబడి హరి గురించి చెప్పేడు.

హరి గురించి వాడు చెప్పేదేమిటి? వాడు గొప్పవాడయ్యేడని; మంత్రైపోయేడని నాకు పేపరు చదివితే తెలియలేదా యేమిటి— ?

మేం చదువుకొనేటప్పుడు; మా ముగ్గురం వొక జట్టు; ఒక సెట్టు; విడిపోతే వొట్టు— అన్నట్టు.

అదొక పురాణ యుగం— ఆ రోజులూ ఆ పూసూ ఎందుగ్గాని, ఓనాడు ఉన్నట్టే వుండి హరిగాడు - ఒరే అబ్బాయిలూ మనం ముగ్గురం వొక్కటే కదా అన్నాడు.

అవున్రా మరి - అంతే కదా అన్నాం మేం.

'మీరు చూస్తూ వుండండి నేను మీ కన్నా ఎంతో ఎంతో గొప్పవాణ్ణి అయిపోతాను" అన్నాడు హరి.

ఆయుర్వేదము —
జాతీయ వైద్యము
శుక్లనష్టము, నరముల బలహీనత, గుండె దడ, రక్తపుపోటు, అతిమూత్రము మొదలగు అనేక వ్యాధులకు ఆయుర్వేదములో నమ్మకమైన చికిత్సలు గలవు.
ఉచిత సలహాలకు :
ఇండియన్ మెడిసిన్ హౌస్,
(నెర్వీటాల్ ఉత్పత్తిదారులు)
విజయవాడ — 2.

1968-69 లో మీ అదృష్టము
మీరు ఒక పోస్టుకార్డు మీద ఏ పుష్పం పేరైనా వ్రాసి మీ అడ్రసు తెలుపండి. మేము మీకు రాబోయే పన్నెండు నెలలలో జరుగు ముఖ్యసంఘటనలు- అనగా వ్యాపా

రంలో లాభ నష్టాలు, సర్వీసులో ప్రమోషన్, ట్రాన్స్ఫర్లు, పిల్లల జననం, వివాహం, సుఖ సంతోషాలు మరియు చెడునక్షత్రాలకు శాంతి చేసుకొను విధానాలు రు. 1.81 లకే పంపెదము. పోస్టేజి అదనం. ఒక తఫా చూసిన తృప్తిచెందగలరు.
Pt. DEV DUTT SHASTRI
RAJ JYOTISHI (A.J.W.)
P.B No. 86 JULLUNDUR CITY

చదువు సహంలో మానేసి వాడు రాజకీయాల్లో దిగిపోయేడు. జైల్లో కూచుని దేశమంటే మట్టి కాదోయ్ దేశ మంటే సౌతంత్రమోయ్ అని పుస్తకాలు రాసేశాడు. స్వతంత్రంఒచ్చింది: ఏడిసిందిలే అని వాణ్ణి కొట్టిపారీసేం. మేం:... ఆ తరువాత ఓసారి వాడెక్కడో కనబడితేకూడా నువ్వు గొప్పవాడివి. కాకేమిట్రా కృష్ణుడు పుట్టిన పవిత్ర స్థలంలో ఏళ్ళ తరబడి గడిపేవు అని వేళాకోళం కూడా ఆడీసేను.

వాడు: ఆ హరిగాడు ఇప్పుడు గౌరవనీయుడై పోయి. మంత్రై హైదరాబాదులో కూచున్నాడు.

రంగనాథం చెప్పిన రహస్యమేమిటి. మరి!

—అదే - హరి మనవరాలు ఒక జవరాలు మూటకట్టిన వరాలు పెళ్ళి కెదిగి సిద్ధంగా వున్నదిట. దానికి పెళ్ళి చేదామని తలపెట్టేట్ట. హరి.

వాడు మంత్రి అవడం, ఒంటినిండా డబ్బు పూసుకున్న ఆ అమ్మాయి ఆటోమేటిగ్గా అందముగా కనపడ్డం అదీ యిదీ చూసి ఆ అమ్మాయిని నే చేసుకుంటానంటే నేనే ఎందుకు చేసుకోకూడదంటూ చుట్టాల పిల్లలూ బంధువుల అబ్బాయిలూ ఎగబడ్డారుట.

అటూ యిటూ చూసి- నేను ఆదర్శవాదిని: నాకు అందరూ సమానులే అంటూ పేపర్లో వరుడు కావలెను మార్కు ప్రకటన వోటి వేయించేడు. అది నాకు చూపించేడు రంగనాథం.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది—

ఆవేళ హరి "హరిగాడు"గా వుంటున్నప్పుడు ఒరే నేను గొప్పవాణ్ణయిపోతాన్రా అంటే— నేను నీకన్నా గొప్పవాణ్ణి అయిపోతాను చూస్తూ వుండ్రా అని నేనూ అన్నాను.

ఆవేళ సరదాకే అనుండొచ్చు.

అది ఇవాళ నిజం చెయ్యొచ్చు కదా!

ఆ పిల్ల, నాకొడుకు కోడలైతే: మా వేణుగాడు నా పేరు నిలబెట్టగలిగితే - నేను వాడి కన్నా గొప్పవాణ్ణయినట్టే కదా.

అప్పుడు హరిమీద గిరి పడ్డట్టే కదా.

అందుకని—

"ఒరే: నువ్వు గుప్‌చుప్‌గా ఈ ప్రకటనకి జవాబుగా నీ దరఖాస్తు పంపరా" అన్నాను.

"మరి ఆ పాలకొండసమ్మంధమో" అన్నాడు వాడు.

"పాలకుండా లేదు నీళ్ళకుండా లేదు...... అన్నట్టు వాళ్లదీ మన్దీ గోత్రం వొకటి కాదురా: సంబంధం ఎలా కలుపుకుంటారు?" అని కోప్పడ్డాను.

ఒకచే అయ్యుంటుంది, గోత్రం.

లేకపోతే ఆ సంబంధం అలా పునిగిపోతుందా?

* * *

గాథావళి - 110

మంచివాడు

అది సోక్రటీస్ జీవితంలో ఆఖరి రోజు. బంధువులంతా సోక్రటీస్ చుట్టూ చేరి దుఃఖిస్తున్నారు. వారితో కొద్ది నిమిషములు మాత్రమే మాట్లాడి పంపేశాడు.

ఇంతలో ఒక భటుడు వచ్చి సోక్రటీస్ విషము త్రాగవలసిన సమయము దగరపడినదని చెప్పాడు. ఆ మాటలు చెబుతున్నప్పుడు ఆ భటుడికి కండ్లనీరు తిరుగుట సోక్రటీస్ గమనించాడు. సోక్రటీస్ తన మిత్రుడైన క్రిటోతో ఇలా అన్నాడు:

"ఈ భటుడెంత మంచివాడు! నే నిక్కడున్నంత కాలమూ నా మంచి చెడ్డలను విచారిస్తూండేవాడు. ఇప్పుడు నా కోసం కన్నీరు కారుస్తున్నాడు. ఈ భటుడు పురుషోత్తముడు. కాబట్టి ఇతని మాట నేను తప్పక వినాలి. ఏదీ, తొందరగా విషం తెమ్మను"

పులిచెర్ల సాంబశివరావు

"డియర్ తాతయ్యా!

నీకు అనేక నమస్కారాలు ... నువ్వెంత మంచివాడవో ఇక్కణ్ణుంచి చూస్తే కూడా కనబడుతున్నది. నీకు నా థాంక్స్-

ఉత్తరం రాయమన్నాను, రాశాడు బాగానే వుంది. కాని ఈ సొదంతా ఎందుకు. నకు తెలీదా! వాడికి నా మీద సద్భావం గౌరవం ఉన్నదని!?

"సరే- ఇక్కడ దిగగానే ఒహడు అవుపించాడు. వాడు అరడుగుల ఎత్తున్నాడు, అ అరడుగులూ చాల్లేదన్నట్టు వాడి నెత్తిమీద మూరెడు తలపాగా చుట్టబెట్టేడు. దానిమీద మళ్ళా — కోడి పుంజుకి బుర్రమీదుంటుంది చూసేవూ, కుచ్చిళ్ళు పోసినట్టు కుచ్చు- అలాంటిదొక పింఛం కట్టేడు. వాడు మరి రైల్లొంచి దిగుతున్న వాళ్ళ నందర్నీ అడుగుతున్నాడోయేమో. నన్నూ అడిగేడు- వేణుగోపాలంగారు తమరేనా" అని.

నేను నువ్వు చెప్పినట్టుగు, దర్జాగా బిగుసుకుపోయి "నీ పేరేమి?" అన్నాను. దానికి వాడు సహందాకా వంగిపోయి.' 'నాపే రప్పలసామి బాబూ. తమ రనకాపిల్లి నించే గదండి రాడం" అనేసేడు. ఓరి వెధవా: నువ్వా మావేపు వాడివేనా. అయితే నీ దగ్గిర నా పప్పులెలా వుడుకుతాయిరా అనుకొని వెంటనే ప్లేటు మార్చీసేను.

"పెద్ద కారొకటితెచ్చేడు తాతయ్యా. వాడు. ఆ పెద్దకారులో. ఈ హైద్రాబాదులో చాలా వాట్లోకి పెద్దదయిన ఈ బిల్డింగులోకి నన్ను లాక్కొచ్చాడు తాతయ్యా వాడు. నీ సలహాలు అమూల్యం! అన్నీ పాటిస్తున్నాను.

"మూడురోజు లయిందా! ఇంకా నాలుగు రోజులుండమంటున్నారు వీళ్ళు! ముఖ్యంగా. మీ హరిగారు.

"రాగానే యింట్లో వాళ్ళందరికీ ఆయనే స్వయంగా పరిచయం చేసేరు. మంత్రి అంతటి వాడు నన్ను అంత గౌరవంగా చూస్తున్నా నాకు మతిపోకుండా వున్నదంటే అది సలహాలు జ్ఞాపకం వుంచుకోడంవల్లనే కదా. — నువ్వు అన్నావు కదా — ఎక్కడా తలవంచవద్దు. అడిగితేనేగాని కులం గోత్రం పితృ పితామహ నామాలు చెప్పొద్దు—అన్నావు. వాళ్ళు అడగా లేదు. నేను చెప్పాలేదు. ఇంత సంస్కారం అంతస్తూ వున్నవాళ్ళు అలాంటి సిల్లీ డిటేల్సు అడుగుతారా! ఊరూ, ఆస్తులూ, చదువూ సంధ్యాజ్ఞానం దర్పం యివేచూసేరు, వాళ్ళు. మిస్టర్ వేణు. బి, ఎస్సీ ఆనర్స్ (న్యూక్లియర్ ఫిజిక్స్) అనే గుర్తించేరు నన్ను వీళ్ళు. నాకు మాత్రం ఫలానా మా తాతయ్య మనవణ్ణిరా అని చెప్పీయాలని మహా వుంది.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్‌సాతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
DOL-327 TEL

ఇట్లు మీ విధేయుడు

ఆ అమ్మాయిపేరు ప్రమీల— పేరుకుతగ్గ పిల్లలే...... ఉండడానికేమో మహా అందంగా వుంది. పూర్తిగా వర్ణించిరాస్తే, తాతయ్యా నువ్వు దెబ్బలాటకొస్తావు నేను వాళ్ళ వల్లో పడిపోయేనని నామీద కస్సుమంటావు. వాళ్ళ ప్రలోభాలకి లొంగిపోయేనని తిడతావు.

పేరుకితగ్గ పిల్ల అన్నాను కదూ ...... అంతచొరవా ధైర్యం యెక్కడా చూశ్శేదు నేను! ఆఖరికి మా క్లాస్మేట్ ప్రసన్నకూడా ఎప్పుడో వోసారి మొగాణ్ణిచూసి బెదిరినట్టు తలవంచినట్టు, అధికుడేనని అంగీకరించినట్టు జ్ఞాపకం — కాని ఈ ప్రమీలా ...? అమ్మ వాయినో!......"

ఉత్తరం చదువుతూవుంటే నాకు ఆనంద భాష్పాలొస్తున్నాయి. మా మనవడు వేణు గోపాలం మణిపూస! వాడు హరికి తే అల్లుడు కావలసినవాడు. చిన్నవాడయిపోడం చేత వాడి మనవరాలికి మొగుడవుతున్నాడు. వాడు నా పరువు నిలబెడతాడు. నా ప్రతిజ్ఞకి ప్రాణం పోస్తాడు.

"నన్ను స్వయంగా కార్లో పెట్టుకు తిప్పు తోంది తాతయ్యా! అంటే-డ్రైవరూ ప్యూన్ గీన్ ఎవ్వరూ వుండరన్నమాట, నన్ను ముందు సీట్లోకి రమ్మంటుంది. కబుర్లు చెప్పమంటుంది. మాట్లాడుతుంది. ✓ ఎదురుగావచ్చే బిల్డింగులూ దృశ్యాలూ అన్నీ వర్ణించి చెబుతుంది. నాకు డ్రైవింగ్ రాదనిచెప్తే, విసుక్కోలేదు. నీకేం ఖర్మ డ్రైవింగ్ నేర్చుకోడానికి కన్నాది. ఎన్ని కబుర్లు చెప్పింది. నే చెప్పినవెన్ని విన్నాది. — ఇవన్నీ నేను రాయలేను తాతయ్యా. రాయక పోతే నువ్వు దెబ్బలాటకొస్తావుగాని నా వల్లకాదు బాబూ.

'నన్ను వాళ్ళ క్లేస్‌మేట్స్. ఫ్రెండ్స్. టీచర్స్ అందరికీ పరిచయం చేసింది. తను సంగీతం నేర్చుకున్న హిందుస్తానీ విద్వాంసురాలు- ఇంగ్లీషుడాన్స్ నేర్చుకున్నక్లబ్, కొన్నాళ్ల

దీర్ఘరోగులకు చికిత్స

ఏ రోగమైననూ
యెంతకాలముగా
మున్ననూ మాసలహాతో
ఆరోగ్యమును పొందండి
ప్రతి రోగాన్ని అనుభవ జ్ఞాన విశేషముల తో నివారించగలము.
కవిరాజ్ మోహన్.

సరదాగా అభ్యసించి మానేసిన స్కల్ప్చర్ సెంటర్ ~~ఊరో మంత్రిగారి మేనకోడళ్ళు~~, చీఫ్ సెక్రెటరీ మనవరాళ్ళు; తమ్ముడు కూతుళ్ళు. కొత్తగా ఐ. ఏ. ఎస్. పాసై స్టాఫ్ కాలేజీ కొచ్చిన బ్రైట్ యంగ్మెన్ అండ్ విమెన్ — ఎంతమందో మూడురోజుల్లో దెబ్బై మందికి పైగా ఇంతంతలేసి గొప్పవాళ్ళని పరిచయం చేసింది. ~~నేనువాలా అభ్యాణ్ణిఅనుకుంటూ వుండే వాణ్ణి తాతయ్యా. కాని అలాకానే కాదు.~~

నేను ఉండడానికిట ఆ పెద్దభవంతిలో వొక ఏర్ కండిషండ్‌గది యిచ్చేరు తాతయ్యా. అక్కడ నాకొక్కడికే ప్రత్యేకం. మీట నొక్కితే వెంటనే రావడానికూడా ఎవడూ ఉండడు. నిమిషంన్నర పడుతుంది, ఔట్‌హౌస్ లోంచి ప్యూన్ రావడానికి. వాడు నా పిలుపు వినగలడుగాని నేను గదిలో మాట్లాడేది విన్లే న్నమాట. ఆ గదిలో రాత్రి పదీ, పదకొండూ పన్నెండూ—ఎన్ని గంటలవుతున్నా ఒక్కత్తీ నాతో కబుర్లు చెబుతూ వొంటరిగా కూర్చుండి పోతుంది ప్రమీల. బాగుందా?...అబ్బే. ఏం లేదు తాతయ్యా! నీ మాట దాటుతానా? నేనంత తొందరపడతానా!?

అయింది వీడి బాధ్యత ఇన్నాళ్ళకి వదిలింది.

• • •

ఆ అయిదురోజులూ మావాణ్ణి తిడుతూనే వున్నాను: మా వేణుగాణ్ని మెచ్చుకుంటూనే వున్నాను.

అయిదో రోజున "వచ్చేశాను తాతయ్యా" అంటూ వచ్చేశాడు నా జీవనదీపం, నా ప్రతిజ్ఞా పాటవం, మా వంశ ప్రతిష్ఠా పాలకుడు, మా మనవడు వేణుగోపాలుడు.

వెనకాతల అప్సరసలాంటి అమ్మాయి సిగ్గు లొలకబోస్తూ లోపలి కొస్తోంది.

"ఆరి నీ దారుణం తగలెయ్యా! వెంట బెట్టుకు మరీ వొచ్చావా యేమిటి?" అనుకుని గుడ్లు తేలేశాను.

"కమిన్ సరస్వతి! ఈయన మా తాతగారు సన్నింత వాణ్ణి చేసిం దీయనే!" అన్నాడు వేణు; నన్ను చూపెడుతూ.

'నమస్కారమండీ" అని ఆ పిల్ల వినయంగా నవ్వింది. మా వాడికి తగిన ఈడూ జోడూ, వొడ్డూ పొడుగూనూ.

కాని సరస్వతంటున్నాడేమిటి - అని మొహం వేలేశాను. ఒహవేళ పేరూ గట్రా మార్చుకోలేదు గద!

అయినా వీడితో యిలా పంపేడేమిటి. హరి! - అని యిబ్బందిగానే వుంది. ఏమో! ఇదీ వొక రకం గొప్ప సంప్రదాయ మేమో!

'ఏమిట్రా వేణూ యిది. నే నెవరో ఆ పిల్లకి చెప్పేవు; బాగానే వుంది; కాని ఆ పిల్లెవరో, కథా కమామీషూ నాకు చెప్పక్కర్లేదుట్రా!" అన్నాను లేని నవ్వు తెచ్చుకుంటూ.

"చెప్తాగా!" మా వేణుగాడు; అప్పుడప్పుడు నేను నవ్వుతూ వుంటానే; అంత గడుసుగా నవ్వేడు. అటు తిరిగి" పద సరస్వతి! లోపలి కెళ్ళు. అమ్మ ఉంటుంది. నమస్కారం చేసి నిన్ను నువ్వు పరిచయం చేసుకో. నే నిప్పుడే తాతయ్యతో మాట్లాడి వచ్చేస్తాను. అమ్మదగ్గిర దేనికీ మొహమాటపడకు మీ - కాఫీ అదీ తయారు చేయించు, అత్తా కోడలూ వొకటై పోండి" అన్నాడు.

ఎన్ని నేర్చేడు, వేణుగాడు! పైగా ఆ అమ్మాయి పెంపుడు పావురంలా వాడి మాటలకి మెత్తగా అందంగా ముడుచుకుంటూ, లోపలి కెళ్ళింది.

"ఊఁ." అన్నాను, "కథ చెప్పు!" అన్నట్లు.

"ఈ సరస్వతీ వాళ్ళది - పాలకొండ తాతయ్యా. అప్పుడు ఫొటో చూసేనని చెప్పేనే- ఆ పిల్లే అన్నమాట. హైదరాబాదులో వీళ్ళ న్నయ్య వుద్యోగం చేస్తున్నాట్ట. ఇంటికి దిగబెట్ట మన్నాడు. కొన్నాళ్ళు మనింట్లో అలవాటయ్యేక వెళుతుంది."

"షటప్, రాస్కెల్!" అందామని వుంది. కాని అల్లారుముద్దుగా పెంచానే!

"ఇదేంట్రా నాయనా ఇది!" అన్నాను.

"అంతే తాతయ్యా. ఇంకేమీ అనకు,నువ్వే కోప్పడతావేమోనని హడిలిపోయాననుకో. మా తాతయ్య బంగారు!" అంటూ నామీద కొచ్చేరు వేణు. "ఈ ఒక్క విషయంలో మాత్రం నువ్వు చెప్పినట్టు చెయ్యలేకపోయాను తాతయ్యా" అని గుసగుస లాడేడు.

?'మరి ప్రమీల- ఆ అమ్మాయి మంచిదే అన్నావు కదురా, నువ్వు!......ఆ ఉత్తరం- అదంతా?" అని రాళ్ళు తన్నుకున్నట్టు తడబడ్డాను.

"అదంతా నిజమే తాతయ్యా. ఆ అమ్మాయి నా కెన్నో నేర్పింది.......... కాని నాక్కావలసింది- పెళ్ళాం, మొగుడా?" ✓

• • •

వేణు నిజంగా హరిగారింటికే పెళ్ళాడా? ప్రమీల చాలా మంచిదని ఉత్తరంలో అంతగా రాసి మొగుళ్ళా వుండని నోటితో అన్నాడే! ఈ ఎనిమిదిరోజులూ అతను హరిగారింట్లోనే గడి పాడా? ఇన్నాళ్లూ మనవడి జీవితాన్ని దారాలు పోసి తోలుబొమ్మ నాడించినట్టు ఆడించిన వేణు గోపాలంగారు ఇప్పటికేనా ఇలాంటి దక్షిట్రిక్కులు మానేస్తాడా లేదా? ఇందులో అసలైన రోగ్ ఎవరు? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఎవరికి వారు తెలుసుకోవలసినవి. కథయితలు అన్నీ చెప్పడం పాఠకులను అండరెస్టిమేటు చెయ్యడమే. మా పీతగారు చెప్పినట్లు ఐ బిలీవిట్ టు యూ.